

## **“Uznać się za nic wobec Boga”**

To wielka rzecz uznać się za nic wobec Boga, ponieważ tak właśnie jest. (Bruzda, 260)

26 kwietnia

Pozwól, że przypomnę ci, między innymi, kilka oczywistych oznak braku pokory:

– myśleć, że twoje czyny i słowa są lepsze niż to, co mogliby uczynić lub powiedzieć inni;

- pragnąć, aby zawsze wyszło na twoje;
- dyskutować bez racji lub – kiedy ją masz – nalegać z uporem czy w niewłaściwy sposób;
- wygłaszać swoje zdanie, kiedy cię o to nie proszą lub kiedy nie wymaga tego miłość;
- pogardzać punktem widzenia innych;
- zapominać, że wszystkie twoje talenty i zdolności zostały ci użyczone;
- nie uznawać się za niegodnego szacunku ani poważania, za niegodnego nawet ziemi, po której stąpasz, i rzeczy, które posiadasz;
- stawiać siebie za przykład w rozmowach;

- mówić o sobie źle, po to, aby inny dobrze o tobie myśleli lub by ci zaprzeczyli;
- usprawiedliwiać się, kiedy cię upominają;
- ukrywać przed kierownikiem duchowym pewne upokarzające upadki, żeby nie stracił dobrego mniemania o tobie;
- słuchać z upodobaniem, kiedy cię chwala, lub cieszyć się z tego, że dobrze o tobie mówią;
- ubolewać, że inni są bardziej szanowani niż ty;
- odmawiać wykonywania niższych prac;
- szukać lub pragnąć wyróżnienia;
- wtrącać do rozmowy słowa własnej pochwały lub takie, które wskazują na twoją uczciwość, na twój talent

lub zręczność, na twój prestiż  
zawodowy;

– wstydzić się z powodu braku  
pewnych dóbr... (Bruzda, 263)

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-  
pl/dailytext/uznac-sie-za-nic-wobec-  
boga/](https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/uznac-sie-za-nic-wobec-boga/) (20-03-2026)